

Beste commissieleden,

Ik wilde vandaag graag gebruikmaken van de gelegenheid om in te spreken. Met name omdat ik mijn waardering uit wil spreken, maar we blijven Rotterdammers hé. Dus ik heb ook enkele zorgen en deze bespreek ik ook graag met jullie.

Maar laten we positief beginnen: in de uitvoeringsplan horeca zie ik namelijk terug dat er meer ruimte komt voor horeca, en daarmee levendigheid, in onze stad - en dit is de hoogste tijd. Mijn complimenten dus voor het herkennen en erkennen van - en handelen naar signalen vanuit de stad.

Met mijn relatief kleine salaris van de Willem de Kooning Academie (ik werk maar drie dagen per week betaald) kan ik echt niet altijd in de horeca zitten wanneer ik wil. Aan de avond en nachthoreca geef ik echter graag mijn geld uit. Hier ontmoet ik namelijk mijn vrienden en vriendinnen. Hier hebben we ons ontwikkeld tot dat wat wij zijn. Dat dit in cafés nog niet tot later dan 2u kan – nota bene in het weekend – was in mijn ogen niet Rotterdamwaardig.

Rotterdam is namelijk sinds oudsher een muziekstad. In de jaren 20 liepen we voorop met de jazzscene. Vanaf de jaren 50 zijn we een grote rol gaan spelen in de distributie van o.a. Kaapverdische muziek, terwijl we vanaf de jaren 90 berucht werden vanwege de elektronische muziek. De afgelopen jaren hebben we ons ontwikkeld tot de hiphop, spoken word en poëziehoofdstad van het land, terwijl we ook op het gebied van de eerdergenoemde scenes nog steeds meedoen.

De jongeren en creatieven van onze stad zullen minder snel voor een andere stad kiezen als zij de ruimte krijgen om met hun peers samen te komen. Om over het belang van de 24-uurs stad en de sociale controle op straat nog maar te zwijgen. Dit uurtje langer door komt rijkelijk laat, maar beter laat dan nooit. Dus ik ben – en velen met mij zijn - erg blij dat we hier gezamenlijk voor gaan zorgen.

Mijns inziens zou het fair zijn om het extra uurtje over de gehele stad uit te rollen. Dit betekent dat alle ondernemers hier gebruik van kunnen gaan maken, maar ook dat de bezoekers van alle gebieden hiervan kunnen genieten – want, dat is wel zo eerlijk, toch?

In het verlengde hiervan juich ik de mogelijkheid op extra verlaatjes en geluidjes enorm toe.

Vooralsnog allemaal hosanna, kumbaya en goed bezig, maar waar ik me toch écht zorgen over maak is de toekomst van de Rotterdamse nacht. We spreken uit, in o.a. het concept uitvoeringsplan horeca, maar ook in andere uitingen, dat we de nacht belangrijk vinden voor de stad. Tegelijkertijd verdwijnen er plekken zodra het Schiekadeblok, M4H en wellicht ook ZOHO ontwikkeld gaan worden.

Onder de streep verliest de nacht het nog altijd van stedelijke ontwikkeling. De nacht wordt gezien en gebruikt als middel. Zodra de nachtelijke ontmoetingsplekken weg zijn moet er gezocht worden naar nieuwe plekken, waar ondernemers uiteindelijk ook weer wegmoeten zodra het er aantrekkelijk is. En zo creëren we geen aantrekkelijke stad voor die jongeren en creatieven die we zo graag aantrekken en behouden.

En natuurlijk hé; er zijn plannen voor een publiekscampagne om nachtelijke ideeën op te halen en realiseren. Ook word – en ik citeer - ‘de mogelijkheid verkend om een ruimtelijke screening uit te voeren om kansrijke gebieden en locaties voor de nacht in kaart te brengen’, maar veel onzekerder en minder overtuigend dan deze zin wordt het niet.

Wat ik echter nog niet teruglees is: een bruisende nacht is geen middel maar een doel voor Rotterdam.